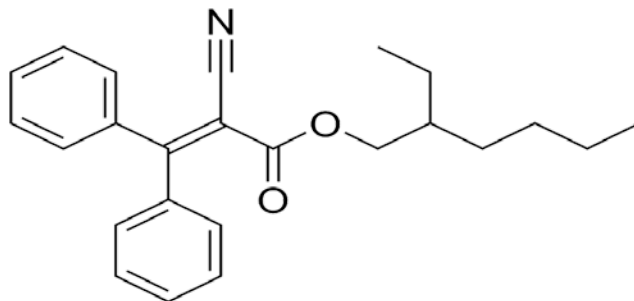

Zonnecrème of niet voor dieren?

Zonnecrèmes bieden een bescherming tegen UVA- en UVB-straling. UVA-straling veroorzaakt een veroudering van de huid, terwijl UVB-straling verantwoordelijk is voor zonnebrand. Naast onder andere water, olie en geur- en kleurstoffen bevat zonnecrème additieven in een concentratie tot ongeveer 15% die het UV-licht ofwel weerkaatsen ofwel absorberen. Titaandioxide (TiO_2) of zinkoxide (ZnO) reflecteren UV-licht en verhindert dat de straling de huid binnendringt.

Een voorbeeld van een veelgebruikte zonnefilter is octocryleen, een ester van 2-cyano-3,3-difeny lacrylzuur. Dit molecule absorbeert UV-straling met een golflengte tussen 280 en 350 nm. Om de eigenschap van een UV-filter te bezitten moet een organisch molecule beschikken over een geconjugeerd systeem. In het geval van octocryleen is het geconjugeerd systeem te vinden in het difenylacrylaat gedeelte van het molecule.

Maar hoe zit het nu bij dieren? Dieren beschermen zich eveneens tegen de gevaarlijke UV-straling door bijvoorbeeld de schaduw op te zoeken of zich in het zand of modder te rollen om een reflecterende laag te bekomen. Dieren met een donkere huid bezitten het natuurlijke pigment melanine dat UVB-straling absorbeert. De meeste dieren beschermen zich dus wel degelijk tegen de zon. Enkel de naaktkat moet misschien bij de apotheker langs om een zonnecrème te kopen! Of ze kan de schaduw opzoeken natuurlijk...